Ч. 128 Четверъ 10 червня (22) 1893. Рôкъ III.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. свять) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адмiнiстрацiя: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакцiя: ул. Францiсканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѝ.

Рекламацiи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

Передплата у Львовѣ въ Адмiнiстрацiи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Старостствахъ на провiнцiи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . . — 20 к
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 3 к.

Успѣхи шкôлъ промысловыхъ.

Мабуть въ жаднôмъ краю коронномъ нашои монархiѣ не бувъ промыслъ такъ занедбаный якъ до недавна у насъ въ Галичинѣ и на Буковинѣ. Правду сказавши, ще й теперь не видко у насъ дуже великого поступу, але єсть вже повна надѣя, що зъ часомъ и на сѣмъ поли стане у насъ зъ часомъ значно лѣпше. Що не видко ще великого поступу, то по нашôй думцѣ виною того отси три головни̂ обставины: велика конкуренцiя заграничныхъ выробôвъ фабричныхъ, бракъ мѣсць збуту и — найважнѣйша та причина, що нашѝ люде все ще не можуть, ба таки просто не хотять зрозумѣти ваги и значѣня промыслу и ремѣсла; они все ще волѣють або держати ся того кусника землѣ, зъ котрого вже нѣчого не можуть выдобути, або зъ незвычайнымъ трудомъ и матерiяльными стратами добивати ся при помочи науки якогось высшого становища въ тôй добрôй надѣи, що коли вже не дороблять ся маєтку, то бодай дôбють ся поважного становища, якъ колибъ вже становище порядного и розумного промысловця и ремѣсника не було поважне.

Але єсть надѣя, що у насъ таки стане колись лѣпше, що нашъ промыслъ, нашѝ ремѣсла прийдуть таки до силы и значѣня, а головна заслуга буде въ тôмъ нашихъ шкôлъ промысловыхъ. Въ справозданю инспектора промыслового знаходимо мѣжь иншимъ такожь оденъ уступъ о нашихъ школахъ промысловыхъ, котрый выказує наглядно, якъ хосенный вплывъ роблять они въ нашôмъ краю. Хочь бы лишь для нашои цѣкавости, коли вже не для заохоты годить ся подати сей уступъ до ширшои вѣдомости.

Зъ кôнцемъ року шкôльного 1891/92 — каже ся въ справозданю — було въ Галичинѣ 33 шкôлъ доповняючихъ зъ 4958 учениками, а єсть плянъ утворити ще бôльше такихъ шкôлъ, тымъ бôльше, що наведене число єсть непропорцiонально низьке въ вôдношеню до загального числа термiнаторôвъ. Крôмъ доповняючихъ шкôлъ и двохъ шкôлъ промысловыхъ у Львовѣ и въ Краковѣ, суть ще слѣдуючи̂ школы фахови̂ и взôрцеви̂ варстаты: ц. к. школа слюсарска въ Сьвьонтникахъ и ц. к. школа для промыслу деревного въ Закопанôмъ; краєви̂ школы гончарски̂ въ Коломыи, Порембѣ и Товстôмъ; краєви̂ школы для столярства въ Станiславовѣ и Живци; для колодѣйства и боднарства въ Камѣнцѣ струмиловôй; для кошикарства въ Червонôй воли и Яслѣ; для ткацтва въ Блажовôй, Глинянахъ, Корчинѣ, Косовѣ, Короснѣ, Ланцутѣ, Рихвальдѣ и Вилямовичахъ; для коронкарства въ Канчузѣ, Мушинѣ и Закопанôмъ; наконецъ фахова школа для шевства въ Угновѣ. Въ школахъ тыхъ працюють ученики цѣлый день въ варстатахъ, учать ся ремѣсла, до котрого рѣшили ся взяти, и по кôлькολѣтнôй праци одержують повне образоване фахове, такъ, що можуть заразъ по скôнченю школы розпочати ремѣсло, наколи заведенє, въ котрôмъ побирали науку, єсть уповажнене выставляти свѣдоцтва уздôльненя т. є. кажучи выразно, вызваляти ученикôвъ. На жаль доси лишь двѣ школы, а то школа промыслу артистичного у Львовѣ и школа для выробôвъ зъ дерева въ Закопанôмъ, мають то право.

Успѣхи — каже ся дальше — узыскани̂ за помочею шкôлъ фаховыхъ и поправныхъ варстатôвъ, перейшли всяки̂ ожиданя. Вже та обставина, що въ школѣ фаховôй ученикъ присвячає весь свôй часъ науцѣ, пôдчасъ коли практиканта у майстра уживають до робôтъ домашныхъ и вôнъ найчастѣйше лишь побѣжно побирає фахове образованє, ставить тѝ школы высоко и успособляє для нихъ симпатично.

Дуже похвально высказує ся инспекторъ промысловый о школѣ шевскôй въ Угновѣ, котра лише що другiй рôкъ истнує. Успѣшнôсть методы науковои, яка тамъ єсть въ практицѣ, сама впадає въ очи. Ученики выглядають здорово и свѣжо, працюють въ варстатахъ рôвно вôсѣмь годинъ. Присвоюють собѣ въ школѣ не лишь саму ручну роботу, але такожь и вѣдомости технîчни̂, особливо же бухгальтерiю и купецтво. Въ роцѣ шкôльнôмъ 1891/92 було въ угнôвскôй школѣ 26 ученикôвъ звычайныхъ, а крôмъ того приходило на вечѣрну науку 40 шевцѣвъ. Тыхъ 40 шевцѣвъ учили знову своихъ сусѣдôвъ, а зъ того мають хосенъ не лишь шевцѣ, але й публичнôсть, котра дôстає лѣпшiй товаръ. Яки̂ успѣхи роблять шевцѣ угнôвски̂, показує фактъ, що въ минувшôмъ роцѣ зробили они 800 паръ чобôтъ для ц. и к. армiѣ. Показни̂ тѝ успѣхи суть въ великôй части заслугою управителя варстатôвъ, учителя п. Александра Целевича.

Инспекторъ промысловый пôдносить дальше жертволюбивôсть Выдѣлу краєвого, котрый минувшого року роздѣливъ 185 стипендiй для рукодѣльникôвъ и звертає увагу на конечну потребу заведеня у Львовѣ курсу для сторожôвъ машиновыхъ у Львовѣ при тутешнôй школѣ промысловôй. На конець звертає ще инспекторъ промысловый увагу на мѣсцевости Витков и Камѣнку струмилову. Въ мѣсце-

Якъ сватавъ Обеiдъ.

Зъ житя Бедуiнôвъ. — Оповѣвъ Е. Буддє.

Сонце вже заходило и мовь розтопленымъ золотомъ обливало цѣлу пустиню и той стрôмкiй валъ зъ лявы, що творивъ єѣ границю, а до котрого можна було приступити лишь кôлькома невеличкими ярами. На самôмъ вершку, саме при входѣ до найглубшого яру, стоявъ оденъ Бедуiнъ и розглядавъ ся быстро на всѣ боки. Якъ разъ коли червоный кругъ сонця ставъ западати, побачивъ вôнъ далеко на полудни одного однѣсенького ѣздця. Вôнъ пôднѣсъ ручницю въ гору и стрѣливъ зъ неи на знакъ въ гору. Вôдтакъ набивъ єѣ знову, ставъ быстро розглядатись, але симъ разомъ вже на всходѣ. Незадовго по тôмъ побачивъ вôнъ и тамъ, що хтось ѣде та стрѣливъ и другiй разъ на слѣпо а вôдтакъ сѣвъ собѣ, якъ той, що вже зробивъ свою службу.

Тамъ, де яръ розходивъ ся въ простору круглу долинку, розложилось таборомъ якесь племя. Пôдъ наметомъ шейха сидѣло ще кôлькохъ єго щоденныхъ гостей, пили каву, курили люльки и вôдъ часу до часу балакали зъ собою. Але найбôльша часть людей сѣдала вже до вечерѣ а навѣть жѣнки въ жѣночôмъ наметѣ шейха позачипяли дверцѣ за собою. Колижь понѣсъ ся голосъ выстрѣлу вôдъ стороны яру а за нимъ и всѣ псы въ таборѣ стали выти, пôднялись ся гостѣ, споглянули на шейха, якъ бы хотѣли єму показати, що розумѣють добре, о що то розходить ся, и попращали ся зъ нимъ.

Шейхъ Неджiбъ, поважный але хитрый собѣ чоловѣчокъ, оставъ ся самъ оденъ и почавъ гладити собѣ бороду и спокôйно о чôмсь роздумувати. Коли роздавъ ся другiй выстрѣлъ, на єго лици проявила ся якась подвôйна хитрôсть — вôнъ выглядавъ въ тôй хвили якъ той дипльоматъ, що позычає на заставы и сказавъ самъ до себе: Они таки справдѣ зôйдуть ся разомъ; не злый интересъ, буде можна поторгувати ся: хто дасть бôльше.

Незадовго по тôмъ давъ ся чути легкiй тупôтъ коня по лявовôмъ пѣску, зъ коня скочивъ молодый ѣздець въ арабскôмъ плащи въ пасы и пôдôйшовъ до шейха та поклонивъ ся єму низенько. Здоровъ бувъ, Неджiбе, я теперь на твоѣй ласцѣ.

Здоровъ бувъ, Касiме, вôдповѣвъ шейхъ и давъ знакъ рукою, щобы той сѣвъ собѣ. Оба посѣдали на мягкôмъ повстянôмъ коврѣ пôдъ наметомъ. Неджiбъ кликнувъ на хлопця, а той заразъ увôйшовъ та принѣсъ люльки, вуглики, каву и маленьки̂ чарочки; они оба стали попивати и курити та мало що оденъ до другого вôдзывавъ ся. Якъ разъ коли Касiмъ выпивъ вже бувъ третю чарку, роздавъ ся другiй разъ тупôтъ коня. Неджiбови ажь легенько губы задрожали, и мало що зъ радости не розсмѣявъ ся, коли побачивъ що по тôмъ тупотѣ на лици єго гостя проявило ся якесь невдоволенє.

Другiй гôсть бувъ такожь молодый и крѣпкiй, лишь що въ дуже богатôмъ одѣню. Вôнъ мавъ на собѣ святочну одежу зъ червоного шовку, яку дають въ дарунку хиба лишь высокимъ достойникамъ, а за поясомъ у него свѣтивъ ся кованый срѣбломъ пiстолетъ. Шейхъ повитавъ и єго та погостивъ такъ само, якъ першого гостя, а тымчасомъ проминуло знову досыть часу, такъ, що вже й сумеркъ проминувъ а на небо выкотивъ ся мѣсяць, коли они выпили по третôй чарцѣ. Вôдтакъ принесено маленькiй круглый столичокъ зъ дутого металю, поставлено єго межи гостей а служба почала ставляти на нѣмъ стравы. Гостѣ ѣли теперь не даючись богато просити, ажь и добре попоѣли.

Коли вже спрятали зô стола и подано люльку та каву вже другiй разъ, вôдозвавъ ся Неджiбъ гладячи собѣ зъ легенька бороду: Мои приятелѣ, я знаю, чого вы до мене загостили, а вы то ще лѣпше знаєте. Ну, та й на що тутъ довго таити ся. Вашѝ намѣреня суть таки̂ ясни̂ и таки̂ горячи̂ якъ свѣтло, хто бы ихъ хотѣвъ закрыти, той бы попѣкъ ся. Отже говорѣмъ отверто. Вы оба сватаєте мою доньку и оба вже зô мною переговорювали. Ну, та я єѣ можу лишь за одного вôддати и тому то я дуже радъ зъ того, що вы тутъ оба зôйшли ся; теперь може кождый зъ васъ чути, що котрый дає и кождый зъ васъ побачить, що нема чого на мене гнѣвати ся, коли я єѣ вôддамь за того, що бôльше заплатить. Ты, Касiме, въ своимъ племени чоловѣкъ богатый, ты знову, Керiме, сынъ могучого приятеля; скажѣть же теперь сами̂, що котрый зъ васъ обѣцює и що може дати.

востяхъ тыхъ цвите промыслъ домашный, переважно шевскій, котрый треба бы уняти въ рамы, заопѣкувати ся нимъ, а передовсѣмъ заложити тамъ фахову школу.

Переглядъ политичный.

Зачувати, що соймы краєвѝ мають бути скликанѝ въ жовтни на коротку сесію въ цѣли ухваленя буджету. Вôдтакъ буде заразъ скликана Рада державна и буде радити безъ перервы ажь до весны, бо ходить о часъ для ухваленя закона карного.

Вчера пополудни вôдбула ся конференція міністеріяльна, и она то мабуть дала причину до всѣлякихъ поголосокъ о якôйсь змѣнѣ внутрѣшнои політики, особливо зô взляду на ческу справу, та о могучôмъ наступити розвязаню Рады державнои. Поголоски тѝ не потверджують ся.

Зъ Кракова доносять до Dzien. Pol., що Є. Ексц. п. Намѣстникъ выѣхавъ несподѣвано до Вѣдня на завôзване телеґрафічне и що завôзване то мае стояти въ звязи зъ звѣстнымъ нападомъ москвофілôвъ на Впреосв. Митрополита.

Зъ Константинополя доносять, що трибуналъ судейскій въ Анґорѣ (въ Малôй Азіи), засудивъ 17 Вôрменъ за розрухи въ Цезареи на кару смерти. Межь засуджеными есть также двохъ професорôвъ колеґіи въ Мерсіванѣ. Дальше засуджено 6 осôбъ на 15 лѣтъ, а 18 на 7 до 10 лѣтъ тяжкои вязницѣ.

Новинки.

Львôвъ дня 21 червня.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ и телеґрафôвъ перенесла асистентôвъ почтовыхъ: Дениса Менциньского зъ Ярослава до Перемышля, Мойсея Лінденбавма зъ Бялои до Станіславова, Якова Салітермана зъ Станіславова и Войт. Дунайовича зъ Тарнова обохъ до Львова, Володим. Льва зъ Бохнѣ до Станіславова, Брон. Тычиньского зъ Станіславова до Кракова, Иосифа Серковского зъ Кракова и Ант. Іеттера зъ Станіславова, обохъ до Львова

— **Парохію наданя цѣсарского** въ Воли задеревацкôй надало ц. к. Намѣстництво о. Мелетію Дзеровичеви, дотеперѣшному гр. кат. пароховн въ Глѣбовичахъ свѣрскихъ.

— **Міністерство просвѣты** выдало розпорядженє, щобы на будуче при ґімназіяхъ, школахъ реальныхъ, семинаріяхъ учительскихъ мужескихъ и женьскихъ не обсаджувано посадъ суплєнтôвъ на 1 рôкъ, лише на потрѣбный часъ. Яко день вступленя до службы мае уважатись той день, въ котрôмъ суплєнтъ розпочинае службу. Коли покаже ся потреба отвореня паралєльокъ, може краєва Рада шкôльна заразъ выасиґнувати потрѣбну суму и постаратись позднѣйше въ міністерствѣ о затвердженє.

— **Справы особисти.** Є. Ексц. Маршалокъ краєвый кн. Санґушко выѣхавъ на кôлька днѣвъ до Кракова и до Гумнискъ. — Віцепрезидентъ краєвои Рады шкôльнои, дръ М. Бобжиньскій выѣхавъ на кôлька днѣвъ на инспекцію шкôлъ народныхъ и середныхъ. — Членъ Выдѣлу краєвого, п. Романовичъ выѣхавъ до Вѣдня въ справѣ обнятя Выдѣломъ краєвымъ продажи соли. — Директоръ руху зелѣзниць державныхъ п. Дейма, вернувъ зъ Вѣдня до Львова.

— **Є. Ексц. п. Намѣстникъ** ґр. Бадені оглядавъ въ Краковѣ въ супроводѣ делєґата п. Лясковского розпочату будову для заведень лѣкарскихъ тамошного університету и новый театръ а вôдтакъ выѣхавъ до Вѣдня, де имовѣрно перебуде лишь оденъ день.

— **Печаливôсть Преосв. еп. Куиловского** про нашь руско-католицкій обрядъ и нашу церковь. До „Дѣла“ доносять зъ Станіславова: Въ тутешнôй церквѣ вôдбуло ся въ недѣлю першій разъ торжество удѣленя першого св. Причастія ученицямъ дѣвочихъ шкôлъ: 8 клясовои выдѣловои и 4 клясовои народнои. О осьмôй годинѣ явили ся въ церквѣ — пôдъ проводомъ свого катихита о. Омеляна Абрисовского, директорокъ шкôлъ пань Немецовои и Фіялковскои и учительокъ пань Навроцкои, Литвиновичѣвнои и Кадайскои — всѣ ученицѣ Русинки въ числѣ 100 и заняли мѣсце передъ иконостасомъ, а передъ ними стояло 35 учениць, що першій разъ мали приступити до св. Причастія, прибраныхъ въ гарнѝ сукеночки, у вельонахъ и миртовыхъ вѣночкахъ. Службу Божу архієрейску вôдчитавъ Преосв. еп. Куиловскій при асистѣ Вьр. оо. крилошанъ Шанковского и Тороньского и оо. Войтѣховского, Диминьского и Филиповича, удѣливъ дѣтямъ св. Причастія а промовивши кôлька слôвъ заохоты до побожности, доброго веденя и науки, обдарувавъ ихъ гарными образками и медаликами. Зъ великимъ узнанємъ треба пôднести дбалôсть Преосвященого о добро своихъ вѣрныхъ, коли немôчный, маючи выѣхати до купелѣвъ, здержавъ свой выѣздъ, щобы зготовити молоденькôмъ христіянкамъ радôстный и памятный день на цѣле ихъ житє а тымъ и привязати ихъ до руского обряду и рускои народности. Цѣле торжество зробило превелике вражѣнє на маленькихъ Русинокъ, на ихъ родичѣвъ, свояковъ, знакомыхъ и на цѣлу громаду христіяньску. Другій фактъ знову ось такій: Въ Межигорцяхъ, де есть парохомъ о. Н. Явкевичъ, а до котрыхъ належить такожь дочерна церковь въ Медусѣ, ставить ся теперь нова церковь и мае реставрувати ся будынокъ приходскій. Медушане, що мали конкурувати до тои реставрацїѣ почали бурити ся а декотрѝ зъ нихъ почали вôдгрожувати ся, що перейдуть на безвѣроисповѣдность. Преосв. еп. Куиловскій довѣдавшись о тôмъ, занявъ ся заразъ енерґічно цѣлою справою, установивъ для Медушанъ приватного сотрудника и самъ платив черезъ якійсь часъ на его удержанє 20 зр. мѣсячно. Коли же побачивъ, що й то не помагае, заплативъ за Медушанъ цѣлу конкуренційну суму въ высотѣ 150 зр. на реставрацію стелѣ въ домѣ приходскôмъ.

— **Прогульку до Рудна** устроюють въ недѣлю дня 25 с. м „Львôвскій Боянъ“, „Руска Бесѣда“ и „Клюбъ Русинокъ“ при участи музики 24 го полку. Вôдъѣздъ зô Львова о годинѣ 4 ôй мінутъ 13 зъ полудня а поворотъ о годинѣ 9 ôй мін. 27 вечеромъ пôсля годинника львôвского. Вступъ до лѣса 10 кр. Зъ огляду на ту прогульку взывае выдѣлъ „Львôвского Бояна“ всѣхъ своихъ дѣйстныхъ членôвъ, щобы точно и въ комплетѣ зôбрались въ четверъ о годинѣ 7-ôй вечеромъ на вправы хору мѣшаного въ комнатахъ „Рускои Бесѣды.“

— **Огнѣ.** Въ недѣлю дня 18 червня въ само полудне выбухъ въ Стрыю огонь въ жидôвскôй парни т. зв. „міквѣ“. Огонь обхопивъ 4 жидôвскѝ домы и знищивъ ихъ На ратунокъ прибула огнева сторожа зелѣзнича и сѣльска сторожа огнева зô Стрѣлкова. По довшихъ заходахъ удало ся огонь угасити. Причиною огню було хибне устроєнє коминôвъ въ лазни. — Дня 16 червня такожь майже въ само полудне згорѣли на Нагорянцѣ пôдъ Бучачемъ два домы И въ сѣмъ выпадку причиною огню було хибне устроєнє комина въ домѣ Розенберґа, зъ вôдки огонь перенѣсъ ся на сусѣдну хату селянина Луцева. Хата Луцева була на 160 зр обезпечена. Мимо недалекого вôддаленя вôдъ мѣста охотнича сторожа пожарна не могла поспѣшити на ратунокъ, бо не могла нѣгде роздобути коней до сикавки. Характеристичне для нашихъ вôдносинъ есть, що въ Бучачи есть всего лишь оденъ постôйный пожарникъ а коней, потрѣбныхъ до огню, громада таки зовсѣмъ не мае.

— **Рабінови зъ Мостискъ** лучила ся сими днями така пригода. Вôнъ спôзнивъ ся оногды до поѣзду и коли вже поѣздъ бувъ въ руху скочивъ на дошку при ваґонѣ и заѣхавъ на нѣй ажь до Медики. Очевидно забувъ рабінъ, що за таку подорожь карае поліція арештомъ, тожь дуже здивувавъ ся коли, приѣхавши до Перемышля, доставъ ся до „Ивановои хаты“. По вôдсидженю кары вôдвели рабіна жиды перемыскѝ на дворецъ зелѣзничій. Теперь буде вôнъ вже памятати, що до по-

---

Касімъ споглянувъ косымъ окомъ на своего суперника, глянувъ вôдтакъ крѣпко старому въ очи и вôдозвавъ ся: Таки такъ, я хотѣвъ зъ твоею донькою оженити ся, а ты знаешь, що мое майно не мале. Я маю свою пайку въ тыхъ чотириста верблюдахъ громадскихъ нашого племени а самъ на свою руку маю ще й череду, котрои менѣ не оденъ завидуе: дванацять верблюдôвъ, двѣста овець и три быстрѝ конѣ. У мене буде мати твоя донька молока, хлѣба й кавы, кôлько сама схоче, а крôмъ того дамъ ѣй ще срѣбнѝ нараменники, щобы мала въ що убрати ся.

Ну, то кôлько за нию заплатишь? спытавъ шейхъ.

Я вже дававъ тобѣ три верблюды и тринацять овець; ну, нехай ще доложу десять овець.

Ну, а кôлько дашь готовыми грôшми? пытавъ шейхъ ще дальше тихенькимъ голосомъ.

А Касімъ вôдповѣвъ на то такожь тихенько: Та чей якось погодимо ся; тажь ты вже знаешь, кôлько я тобѣ дававъ.

Ну, нехай. А теперь кажи ты Керіме.

Та я не такій богачь, якъ онтой, сказавъ на то Керімъ, але ты чей знаешь, що мôй батько есть шейхомъ могучого племени. Вôнъ самъ про себе не мае богато товару та й срѣбла у него не богато, бо за его столомъ засѣдае богато гостей та зô всѣмъ, що мае, дѣлить ся зъ своими людьми. Але я сыномъ чоловѣка, котрого всѣ поважають, котрого пѣснями одушевляють ся при огни въ таборѣ мужѣ нашого краю. Вôнъ давъ менѣ въ спадщинѣ свою почестну одежу, а колись такъ само по его смерти я обôйму проводъ. Твоя донька красна и вродлива якъ та ґазеля, котрôй вôльно спочивати хочь бы й на колѣнахъ самои княгинѣ, та й буде-жь она такъ само у мене спочивати, она буде першою въ моѣмъ жѣночôмъ наметѣ, а колись буде й першою въ моимъ племени.

А що-жь ты менѣ дашь?

Я вже дававъ тобѣ тринацять овець, ну нехай ще пôдступлю, дамъ тобѣ сорокъ; люде зъ мого племени десь ихъ роздобудуть. До того ще дамъ тобѣ й половину зъ того, що самъ маю, четвертину коня найлѣпшого хову.

Та й тôлько всего?

Нѣ, найважнѣйше ажь на самôмъ кôнци: нашу дружбу союзну. Твое племя есть маюче, але числомъ мале, а коли лѣтомъ настане грôзна посуха, коли розпôчнесь вôйна о керницѣ, тогды прийде ся вамъ не легко удержатись на своихъ мѣсцяхъ та оборонити свого майна. Дай свою доньку за мене и держѣмъ ся разомъ; добрый и сильный приятель значить бôльше, якъ хочь бы навѣть й тысячь верблюдôвъ.

Шейхъ Неджібъ ставъ собѣ знову гладити бороду та думати; вôнъ знавъ вже давно, котрого бы зъ нихъ выбрати, але своимъ хитрымъ способомъ удало ся ему цѣну за суджену пôдбити значно въ гору. Отъ почавъ вôнъ знову лагôдно але хитро говорити: Мои любѣ приятелѣ, вы же й самѝ вже видите, якій для мене трудный выбôръ. Вы же й самѝ знаете, що сыны приносять силу а доньки богатство, а я, яко батько, маю теперь розважити, що менѣ лѣпше выбирати, чи твои богатѝ дары Касіме, чи твôй союзъ, Керіме. Нехай же жаденъ зъ васъ не гнѣвае ся на мене, коли я котрому другому обѣцяю, вы же самѝ препѣнь видите....

Вôнъ ажь кинувъ ся трохи, бо въ сѣй хвили роздавъ ся вôдъ входу до яру ще третій выстрѣлъ, котрого вôнъ такъ само не сподѣвавъ ся якъ и его гостѣ

Переговоры перервано; всѣ три мужчины дивили ся зъ неспокôйною цѣкавостію въ ту сторону, зъ вôдки сподѣвали ся нового гостя. И въ самôмъ дѣлѣ, по короткôмъ часѣ показало ся на дворѣ середъ темрявы щось высокого. То бувъ верблюдъ, а зъ него зôскочивъ якійсь чоловѣкъ, сухій, жиластый, обдертый а зъ лиця ще чорнѣйшій, якъ всѣ тѝ три, що сидѣли передъ наметомъ.

Здоровъ бувъ, шейху, сказавъ прихожій, я здаюсь на твою ласку.

Здоровъ бувъ, вôдповѣвъ Неджібъ, и давъ знакъ рукою, щобы вôнъ собѣ сѣдавъ.

Той сѣвъ собѣ, а шейхъ угостивъ его такъ само, якъ тамтыхъ обохъ. Коли вже выпили по третôй чарцѣ, спытавъ его старый: За чимъ добрымъ, гостю, зайшовъ ты до мене и чого тобѣ треба?

Чужинцеви засвѣтились очи якъ двѣ блыскавки, коли вôнъ вôдповѣвъ: Шейху, я прийшовъ засватати твою доньку.

Касімъ лишь усмѣхнувъ ся чужинцеви на глумъ, Керімъ сягнувъ таки рукою за поясъ, але Неджібъ вôдозвавъ ся тогды спокôйно: Ну, добре, але скажи менѣ, хто ты и кôлько даси.

(Конець буде.)

ѣзду треба спѣшити ся, а коли поѣздъ въ руху, то не вôльно на него скакати.

— **Живцемъ засыпаный.** Зъ Борислава доносять, що тамъ засыпало дня 18 с. м. рано въ закопѣ Наґельберґа одного робôтника; его выдобуто вже неживого. Саме передъ тымъ бувъ тамъ на люстраціи делеґатъ уряду гôрничого, але зô взгляду на вôдпочивокъ недѣльный, сказано ему, що въ закопѣ не робить ся. За хвилю по тôмъ настала катастрофа.

— **Въ мѣстѣ Пылахъ** въ Познанщинѣ, де вывернено керницю артезійску, зъ котрои бухнуло такъ обильне жерело воды, що его годѣ було затамувати, настала вже катастрофа. Нинѣшни̂ телеґрамы доносять въ вôдтамъ, що тамъ вже таки очевидячки земля западає ся и завалило ся вже 23 домôвъ а богато иншимъ грозить та сама катастрофа. Отъ вывертѣли собѣ керницю на власну згубу!

Господарство, промыслъ и торговля

Годôвля дробу на мали̂ розмѣры.

Инспекторъ господарства рôльного въ вел. княжествѣ баденьскôмъ, К. Ремеръ-Ляденбурґъ мавъ недавно тому въ Могунціи дуже цѣкавый выкладъ о годôвли дробу на мали̂ розмѣры, зъ котрого тутъ выймаємо деяки̂ важни̂ и для нашихъ господарѣвъ рады.

Нема розуму — каже Ремеръ — вести годôвлю дробу на велики̂ розмѣры. Всюды, де заведено годôвлю дробу на велики̂ розмѣры, она въ короткôмъ часѣ упала; за то годувати дрôбъ на мали̂ розмѣры єсть не лишь красно але й пожиточно, лишь при тôмъ треба уважати на добôръ расы, на ходженє коло дробу и на его кормленє. Голубы — каже Ремеръ — не належать до птиць, що приносять хосенъ, и качки не надають ся також добре до годôвлѣ дробу на мали̂ розмѣры; качка межи дробомъ — то свиня на подвôрю. Качокъ не треба цѣлый рôкъ держати. Лѣпше вже надають ся гусы до годôвлѣ на мали̂ розмѣры, а то длятого, що ихъ можна тучити. Найлѣпше тучити гусей тымъ способомъ, щобы они собѣ свобôдно ходили. При добрôмъ годованю стає гуска до 7 або 8 днѣвъ о оденъ фунтъ тяжша. Найлѣпше годувати куры на мали̂ розмѣры; 15 або 20 штукъ курей можна и въ малôмъ мѣсци помѣстити. Куры, що держать ся на покладки, потребують бôльше мѣсця, якъ куры, що годує ся ихъ на мясо. Найлѣпше несуть ся италіяньски̂ и испаньски̂ куры; однакожь не треба держати правдивыхъ италіяньскихъ, а лѣпше ти̂ италіяньски̂, що вже змѣнили ся въ Америцѣ и звѣстни̂ суть пôдъ назвою американокъ и у котрыхъ пѣре подôбне до пѣря куропатвы. Чубати̂ куры и въ „майточкахъ“ (зъ оброслыми пѣремъ ногами) не надають ся добре до годôвлѣ. На пôдсадку треба брати яйця такихъ курей, що найлѣпше несуть ся. Коли хто хоче годувати куры на мясо, то найлѣпше парувати кохінхіны и брамапутры зъ иншими; мѣшанцѣ ти̂ годують ся тогды дуже добре. Хто хоче держати куры на яйця и мясо заразомъ, нехай не числить на дуже велики̂ зыски. Маленьки̂ курочки, карлички, можна годувати хиба лишь для приємности але не для зыску; ихъ не можна держати зъ великими курми.

Найважнѣйше при годованю курей на мали̂ розмѣры єсть, щобы ихъ якъ потреба и вôдповѣдно до природы кормити и коло нихъ ходити. Въ курнику лѣпше ихъ кормити якъ на дворѣ; передовсѣмъ треба курамъ давати досыть пѣску; 70 ґрамôвъ зерна а 15 до 20 ґр. пѣску єсть для курей далеко лѣпше якъ 100 ґрамôвъ чистого зерна. Вôдъ зеленого корму несуть куры красши̂ и смачнѣйши̂ яйця. Побôчь всѣлякихъ вôдпадкôвъ зъ кухнѣ и огорода добре давати курамъ посѣканыхъ буракôвъ и морквы а до того червакôвъ, хрущѣвъ або вôдпадкôвъ зъ мяса. Також и вапно потрѣбне, а найлѣпше надає ся шкаралупа зъ яєць. Соленои поживы або заправленои оцтомъ не можна курамъ давати; комісный хлѣбъ можна давати лишь дуже по трошки. Куркамъ, що несуть ся, треба на вечеръ давати сухого зерна, а дробови, що держить ся на мясо — заминки: зъ рана треба давати теплои заминки, бараболь и вôдпадкôвъ зъ огородовины. Дальшимъ условієм доброи годôвлѣ єсть чистота въ курнику и чисти̂ начиня на воду. Курникъ повиненъ бути добре збудованый, безъ шпаръ и теплый а стѣны въ серединѣ чисти̂; огрѣвати его не потреба анѣ не треба пôдстелювати кôньского гною и соломы, досыть коли въ нѣмъ такъ тепло, що зимою вода въ нѣмъ не замерзне. За то треба землю въ курнику посыпати пѣскомъ або попеломъ. Наконець треба й о то старати ся, щобы куры могли собѣ вôдъ часу до часу походити по дворѣ и щобы мали въ чôмъ порпати, длятого треба имъ сыпати тамъ, де они ходять, половы або сѣчки. Також треба имъ часто але по трошки посыпати послѣду, кидати якои зеленины, н. пр. листя и качанôвъ зъ капусти або понавѣшати кусники буракôвъ, щобы мали що дзьобати.

— Чому курки несуть мягки̂ яйцѣ? Причиною що курки несуть яйця зъ мягкою шкаралупкою, або що курка, коли знесе яйце, заразъ его зъѣдає, єсть то, що въ поживѣ, яку дає ся курамъ, нема вапна. Коли курки ходять собѣ свобôдно и мають куды ходити, то треба постарати ся о то, щобы въ курнику було трохи вапна, отъ н. пр. тинкъ изъ стѣнъ, або треба натовчи дрôбно шкаралупы зъ яєць и додати до поживы.

— Консервованє сырыхъ огôркôвъ. Зелени̂ огôрки на салату можна кôлька недѣль удержати въ свѣжôмъ станѣ въ той спосôбъ, що вкладає ся ихъ въ свѣжу керничну воду хвостикомъ на долину. Воду треба частѣйше вôдновляти. На зиму можна зелени̂ огôрки въ той спосôбъ спрятати, що выбирає ся зовсѣмъ здорови̂ огôрки̂, вкладає ся ихъ въ добре высушеный пѣсôбъ въ посудину, котру можна щѣльно замкнути и закопує ся вôдтакъ на метеръ глубоко въ суху землю.

— Гречанна солома и полова. Практични̂ господарѣ кажуть загально, що гречка, особливо же гречанна солома и полова, шкодить звѣрятамъ домашнымъ, коли ихъ нею годувати. Здає ся, що коли звѣрята ѣдять за богато гречаннои поживы, то въ нихъ вôдъ того кровь нѣбы скипає ся и хвилями перестає кружити. Одень ветеринарь нѣмецкій дослѣдивъ недавно тому, що всѣ свинѣ, котрыхъ годовано гречанною мукою, дôстали пораженя заднои части и незадовго по тôмъ всѣ погинули, хочь поживу заразъ змѣнено.

— Щобы позбути ся тарганôвъ и швабôвъ зъ кухнѣ, де они найбôльше и майже выключно перобувають, єсть найлѣпше розробити свѣжо спаленый ґіпсъ зъ водою, додаючи дрôбку — отъ такъ на конець ножа — бораксу, а то на то, щобы ґіпсъ за борзо не ствердиѣвъ; передъ тымъ однакожь треба въ водѣ розпустити досыть декстрины або можна додати й терпентинового олѣю. Тою масою залѣплює ся вôдтакъ всѣ шпары коло припѣчка и взагалѣ тамъ, де припускає ся, що тарганы и швабы сидять. То плюгавство не може вже выдобути ся зъ пôдъ такого кіту и гине, а до чверть року буде вôдъ него хочь бы й найбôльшій дôмъ зовсѣмъ чистый.

— **Станъ воздуха за минувши̂ добы** числячи вôдъ 12 год. въ полудне дня 20 до 12 год. въ полудне дня 21 червня середна теплота була + 17·9° Ц., найвысша + 27·6° Ц. (вчера по полудни), найнизша + 13·0° Ц. въ ночи. Баром. иде въ гору (757). Вѣтеръ буде захôдный, слабый, теплота позôстане около + 18·0° Ц., небо буде переважно захмарене, малый дощь, впрочôмъ погода.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 20 с. м.: пшениця 8·75 до 9·—; жито 6·50 до 6·75; ячмѣнь 5·25 до 6·—; овесъ 6·25 до 6·75; рѣпакъ 13·— до 13·50; горохъ —·— до —·—; вика 5·25 до 6·—; насѣнє льняне 11·50 до 12·—; бôбъ —·— до —·—, бобикъ 5·25 до 5·75; гречка —·— до —·—; конюшина червона 65·— до 70·—; бѣла 70·— до 85·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 25·— до 26·—; анижъ 34·— до 36·— кукурудза стара 5.75 до 6·25; нова —·— до —·—; хмѣль 80·— до 85·—; спірітусъ готовый 15·50 до 16·—.

Просьба
до Вповажаныхъ Родимцѣвъ.

До высшихъ шкôлъ женьскихъ у Львовѣ ходять деяки̂ ученицѣ, котри̂ будучи бѣднѣйшими и не маючи родины на провінціи, примушени̂ цѣлыми роками оставати у Львовѣ. Тымчасомъ бувъ бы для нихъ выѣздъ на село дуже пожаданымъ якъ зô взгляду на скрѣпленє ихъ здоровля, такъ и зъ огляду на те, що могли бы близше пôзнати рускій нарôдъ и руске житє.

Щобъ прийти симъ дѣвчатамъ въ помôчь, звернувъ ся я бувъ уже передъ рокомъ до Вповажаныхъ Родимцѣвъ зъ просьбою, щобъ схотѣли (кому буде се можливо) приймити по однôй ученици на часъ вакацій въ свою хату. На мою просьбу зголосились таки̂ патріоты, котри̂ радо жертвували свôй гостинный дôмъ. Такимъ чиномъ провели деяки̂ львôвски̂ ученицѣ свôй вôльный часъ на селѣ и вдячно згадують про ту щиру гостинность, якои зазнали въ рускихъ родинахъ.

Осмѣляю ся звернутись теперь знову до Родимцѣвъ и просити — кому буде се можливо — о ласкаве принятє львôвскихъ рускихъ учениць на часъ вакацій. Я надѣю ся, що и теперь найдуть ся Родимцѣ, котри̂ радо приймуть добрыхъ рускихъ дѣвчатъ въ свôй дôмъ.

Зъ огляду, що у высшихъ школахъ зачинають ся вакаціи уже вôдъ 1 липня, то прошу о скоре повѣдомленє мене, и о информацію: котра стація найблизша и въ якій спосôбъ можна бы зъ вôдтамъ на призначене мѣсце достатись.

У Львовѣ дня 18 червня 1893.

о. Александеръ Стефановичъ, рускій катихитъ въ учительскихъ семинаріяхъ у Львовѣ (ул. Вôрменьска ч. 2).

ТЕЛЕГРАМЫ.

Будапештъ 21 червня. Найдост. Архікн. Евгенія ударивъ пôдчасъ инспекціѣ якійсь сполошеный на пасовиску кôнь копытомъ въ колѣно и скалѣчивъ легко. Архікнязь вернувъ повозомъ до мѣста. Рана не єсть небезпечна и до кôлькохъ днѣвъ загоить ся.

Берно (швайцарске) 21 червня. Правительство выслало на мѣсце розрухôвъ баталіонъ пѣхоты и шкадрону кавалеріѣ для удержаня порядку. Пôдчасъ послѣднои бійки робôтникôвъ покалѣчено богато людей, мѣжь тыми и кôлькохъ поліціянôвъ. Арештовано 80-сять людей.

Туксъ 21 червня. Въ тутешныхъ копальняхъ застрайкувало въ 8 закопахъ звышь 1000 робôтникôвъ. При розгонюваню недозволеныхъ зборôвъ, прийшло межи робôтниками а жандармами до бійки. Робôтники обкидали жандармôвъ камѣнємъ, а ти̂ почали тогды стрѣляти и поранили кôлькохъ людей. Зареквіровано войско.

Клядно 21 червня. Староста тутешный выкрывъ тайни̂ зборы робôтникôвъ, въ котрыхъ брало участь около 400 людей; зъ тыхъ арештовано заразъ 130.

За редакцію вôдповѣдає **Адамъ Креховецкій.**

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує и спродає

ВСЯКІ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадної провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

$4^1/_2$% листы гіпотечні.
5% листы гіпотечні преміовані.
5% листы гіпотечні безъ премія.
$4^1/_2$% листы Тов. кредитового земс.
$4^1/_2$% листы Банку краєвого.
$4^1/_2$% пожичку краєву галицку.

4% пожичку пропінацийну галицку.
5% „ „ буковиньску.
$4^1/_2$% пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
$4^1/_2$% пожичку пропінацийну угорску.

4% угорскі Облигаціи индемнизацийні,

котрі то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купує и продає по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймає вôдъ Вп. купуючихъ всякі выльосовані, а вже платні мѣсцеві паперы цѣнні, якъ такожъ купоны за готовку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцеві лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрі самъ поносить. 60

СТАРУ

житнѣвку, старку, ратафію, розолісы, лікеры, румы и т. п.

поручає

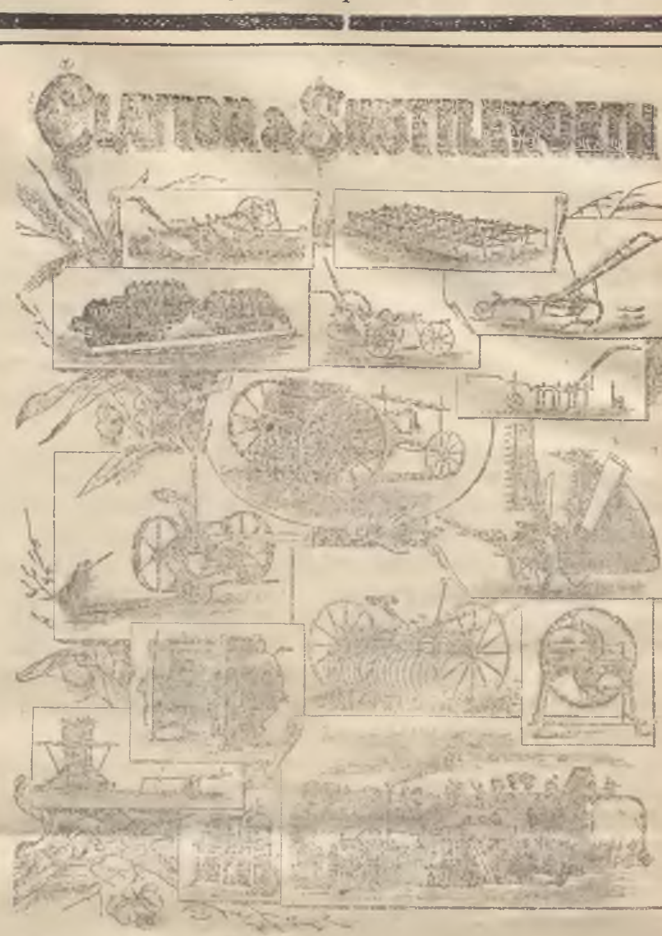
ц. к. упр. Рафінерія спірітусу, Фабрика руму, лікерôвъ и оцту

ЮЛІЯ МІКОЛЯША

у Львовѣ.

Складъ для мѣста Львова

ул. Коперніка ч. 9. 23

ц. к. уприв. фабрика машинъ и знарядôвъ рôльничихъ

Львôвъ, улиця Городецка ч. 22

поручає на надходячій сезонъ свôй богатый складъ машинъ и знарядôвъ рôльничихъ, знаныхъ зô знаменитои конструкціи и дуже солідного выконаня.

Реперація выконують ся якъ найлѣпше и найдешевше въ роботахъ, заосмотреної въ машины помôчничі найновѣйшого систему гнані парою. 19

Илюстрованî цѣнники и катальоґи даромъ и оплатно.

Л. ЛѢТИНЬСКІЙ

Львôвъ, Коперніка 2.

ВСЯКУ ДЕСІНФЕКЦІЮ

en gros и en detail

Квасъ карболевый кристаличный и сырый

Вапно карболеве

Гисотъ-сѣрнистый вітріоль

поручає дуже дешево

Леопольдъ Лѣтиньскій

у Львовѣ, Коперніка 2. 73

Инсераты

(„оповѣщеня приватні") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Ґазеты Львôвскои" принимає лишь „Бюро Дневникôвъ" **Людвика Пльона,** при улици Кароля Людвика ч. 9, де также знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Косы зъ маркою сѣчкарня

зъ англійскои срѣбнои стали

посылаю громадамъ и поодинокимъ господарямъ въ довôльной довготѣ **пôдъ ґваранцією** за кожду штуку. Єсли коса не буде такъ добре косити, якъ я обѣцюю, то перемѣнюю косу 5—6 разôвъ

Одинокій складъ фабричный для Австро-Угорщины

Л. І. ПАТРАХЪ въ СТРЫЮ

въ Галичинѣ

Тоті косы суть свѣтовои славы задля своєи легкости, подвôйного гарту, легкого замаху и вытрималости въ кошеню. Ковальце выдержує кôлька днѣвъ. За одноразовымъ наостреню можь косити 120 до 150 крокôвъ, навѣть найтвердшу гôрску траву.

Довг.:	62	65	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115	120 цтм.
Цѣна:	1·00	1·05	1·10	1·20	1·30	1·40	1·50	1·60	1·70	1·80	1.90	2·00	2·20 зр. ав.

Марморовый камѣнь до остреня косы.

Довгота стм.	18	21	22	25	въ конци звычайні брусики мармор.
Цѣна за штуку кр.	30	35	38	40	16 кр.

Посылка найблизшою почтою лише **за готôвку або послѣплатою.**

Осторога передъ фалшôвниками. Правдиві Патраха косы суть лише тоті, котрі мають марку охоронну **сѣчкарня** (докладну пôсля повысшого взôрця) якъ также **выбиту фірму L. J. Patrach.**

Вôдбирати можь лишь впростъ вôдъ **Л. І. Патраха въ Стрыю** (Галичина).

Вôдъ 10 кожда одинацята даромъ и одинъ камѣнь.

С. Спітцеръ у Вѣдни

поручає

Товары камѣнні и шамотові.

Плиты бѣлі и кольорові. — Насады коминкові.
Комплетні урядженя для стаєнъ и оборъ.

На жаданє высылаємо катальоґи

заступники для Галичины и Буковины

Гамель и Файґель

у ЛЬВОВѢ, улиця Коперніка число 21.

Готель Имперіяль

Перворядный той готель въ нашôмъ мѣстѣ, положеный въ самôмъ середмѣстю близько всѣхъ властей и урядôвъ, урядженый зъ густомъ и зъ найбôльшимъ комфортомъ, побôльшено въ сихъ дняхъ о трийцять кôлька прекрасныхъ покоєвъ въ партерѣ. **Цѣны дуже низькі вôдъ 80 кр. за покôй.** Для выгоды публики знаходять ся въ готели **добрі купелѣ, великій городъ до проходу зъ знаменитою реставрацією, заосмотреною въ найлѣпші ѣдла и напоѣ,** заразомъ **выгôдный повôзъ,** готовый все на услуги публики. — Услуга численна и добра. Выгоды якъ найбôльші. Поручаючи поважанôй публицѣ свôй побôльшеный нинѣ готель, прошу почтити мене и надальше якъ дотепер своими взглядами и остаю зъ поважанємъ

Христофъ Янович

властитель готелю Имперіяль. 74

Бюро оголошень и дневникôвъ

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всѣхъ дневникôвъ

по цѣнахъ оригінальныхъ.

До

Народнои Часописи, Ґазеты Львôвскои и „Przegląd-у"

може лише се бюро анонсы приймати.

Зъ друкарнѣ В. Ловиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.